

STOPA

Chcem věrni
zůstat také
dál.

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V EXILU Zpráva č. 13.

K A R D I N Á L B E R A N V C H I C A G U

V sobotu 23. dubna přiletěl na O'Hare letiště v Chicagu kardinál Dr. Josef Beran. Několik set českých krajanů se shromáždilo na letišti převážně v českých a moravských národních krojích, v krojích Orla a lidé, kteří přišli přivítat našeho českého pana kardinála.

Ve stejnokroji amerických skautů přivítal pana kardinála br. Jerry Jiráček za čl. skauty slovy: "Pane kardinále, jménem čl. skautů v exilu, odbočka Chicago, vítám vás vřele do Chicago". Pan kardinál potřásl br. Jiráčkovi rukou se slovy: "Děkuji a všechny skauty ode mne pozdravujte."

Jeden z kněží doprovázející pana kardinála byl bratr Jarka Polc, který nyní působí ve Vatikánské knihovně, ale před lety studoval u sv. Prokopa v Lisle a tehdy horlivě psával články do skautské hlídky českých novin "Katolík" a "Národ".

Téhož dne večer byla panem kardinálem sloužena mše svatá v kostele sv. Prokopa v Chicagu, kde v promluvě p. kardinál nabádal k udržování češtiny v rodinách. V neděli odpoledne byla opět sloužena mše svatá tentokrát v kostele Blahoslavené Anežky České.

Večer se konal velký banket v hotelu Conrad Hilton, kde bylo uděleno panu kardinálovi čestné občanství města Chicaga starostou Daleym.

V pondělí byl p. kardinálovi udělen čestný doktorát na sv. Prokopské koleji v Lisle. Večer se zúčastnil Pašijových her, které skvěle sehrál v českém jazyce Klub Domov v Berwynu, Ill.

V úterý mu byl udělen čestný doktorát na Loyola Univerzitě a večer byla uspořádána slavnost v osadní síni Blahoslavené Anežky České.

Na rozloučení pozdě večer se dal p. kardinál do zpěvu českých písní a všichni litovali, že jeho čtyřdenní návštěva Chicaga končí.

Naši českoslovenští skauti v exilu, byť už ne ve skautských krojích, byli při všech těchto příležitostech.

Maruška.

TAM, KDE HORÍ TABOROVÝ OHNĚ

Reportaz z Československa.

Havakau, pozdravili sa tabornici. A bolo to viac, ako ahoj. Dedinka Lucatin sa podoba malej zahradke medzi vysokými skalami a lesmi na južnom svahu Nizkých Tatier.

Tabor je postavený do kruhu: v prostriedku hrdo stojí vlajkový stoziar. Okolie tabora ohraničené jedlovými stromami a program na tábore je tabornický. Inštruktormi sú starší skúsení tabornici, frekventanti tabornickej školy. Musíme začať s tým, čo každý taborník musí znáť a bez čoho tabor nemôže existovať: s výstavbou brány, odpadových jam, latrin, totému, s úpravou volejbalového ihriska.

Plní nápatia a priprav ocakavali sme slavnostné zapalenie taborového ohňa s prisahou. Tabor zapálil najmladší člen tabora zo štyroch strán v mene lásky, mladosti, múdrosti a večného priateľstva. Tabor pomenovali na Dymiacie údolie a z Ivana sa stal Stopar, s Jozefa-Cigan, z inštruktora Bludne kancie a z vedúceho tabora Veľký Nacelník. Po skončení taborovej piesne, zaznela pieseň za piesňou a pomaly sme sa ubierali späť. Hlas polnice nás uspával.

Hviezd pistalky denne-denne prebúdzajú utrúmacené tela do nového dňa. Skúsime uzlovanie, učíme sa lasovať a druhý inštruktór rozpráva o stavbe ohnísk, o signalizácii, o orientácii v prírode, o zveri a jej stopách, ako pripraviť odliatky a večer sa dozvedáme, že ideme na polnú nočnú hru. Rozdelili nás na skupinu Chatarov a skupinu Jelenov. Chatari hľadajú výhodné cesty lesom aby obsadili tabor Jelenov. Nastáva boj o vlajku. A potom spoločné nacvicovanie v nočnej orientácii pomocou hviezd.

Necakane sa minuly dni taboranie. Večer, posledný taborak. Flamene taborníkov slahajú do ohromnej výšky, taborové vystúpy, básne a tabornickej piesne zneli romanticky. A zrazu nastáva ticho. Veľký nacelník sa lucí s nami. Zapamätávam si jeho slova: Nech panuje medzi vami kamarátstvo, a priateľstvo, sirte lásku k prírode, stáňte sa milovníkmi hviezd, taborových ohňov, kracajte v slapajach Setonových a bojujte proti všetkému zlemu. ... toto sú jeho slova, ktoré sa nám vryli do pamäti, keď praskot taborového ohňa, lahodné melódie taborových piesní, nás uspávali posledný raz. ....

Toto není reportaz z nejakého tajného skautského tabora u nás doma, to je reportaz z letného tabora Českoslov. Svazu Mladeze, ako bola popisána v časopisu "Krasý Slovenska", číslo 11, ročník XVII; ďalší to dokaz, že duch skautingu u nás žije a bude žiť i naďalej a skautské ideály a nie politické teórie, sú skutočnosť, ktoré poznal i komunistický režim a ktoré ideály sa mu nepodarilo potlačiť ani po toľkých rokoch neslobody.

F A K I R

(Háčky a čárky nečítám, pretože slovenštinu nevládam... Šotek)

A JEŠTĚ SKAUTING DOMA.

V českém rozhlase 22. prosince v Praze vysílali reportáž o mládeži. Byl to dobře scénovaný rozhovor redaktora s několika matkami a potom se skupinou hochů a děvčat o tom, co dělají ve volném čase.

Podle tvrzení asi 40 žáků deváté třídy (asi naší kvarty, kolem 15 let) 65% chlapců a děvčat strácí denně přes hodinu času, kterou prostě "profláká" 20% dětí strácí více nežli hodinu, 12% přes dvě hodiny a zbytek dokonce 3-5 hodin. Ta čísla se mi zdají poněkud optimistická a jistě poněkud "učesaná".

Matky si stěžují, že děti nedovedou zacházet a hospodařit s časem. Rodiče většinou oba pracují a nemohou děti vést ani se o ně starat. Z rozhovoru s dětmi je však vidět, že prostě nevědí co dělat a nemají celkem o nic zájem. Matky to nazývají leností, děti jsou rozpačité a redaktor hledá chybu v nedostatku výchovy doma, ve škole, ale také mimo školu. A teď se rozpoutala debata o spolkovém životě mládeže, o organizacích a zvláště ovšem Svazu Mládeže. Ti mladí vesměs říkají, že se ve Svazu nic nedělá, že se jen vybírají příspěvky, že nikdo nic nedovede organizovat, nikdo nechce převzít žádnou funkci a největší práce je před volbami to někomu namluvit. A když ho zvolí, tak jako tak nic nedělá.

Redaktor se diví, jak to že se nic nedělá, když mají pionýrské paláce, dílny a všechno k dispozici, on sám, připomíná, byl skautem, měli klubovnu s prkénkem, ale tam se stále něco dělo, bylo plno práce a nadšení a všichni byli šťastni. Jeden z chlapců však odpovídá, že vedoucí nemají sami kouska nadšení, nedovedou nic "dát dohromady", pořáde se jenom mluví o tom co by se mohlo dělat, ale nic se nedělá a tak každý je "votravený a jde po svém". Do svazu chodí jen, aby dostal "popis" a mohl jednou jít na universitu.

Jeden z účastníků debaty, zřejmě dospělý starší člověk se rozhovořil o tom, co všechno dělali, když on byl skautem v mládí, říká:... k čemu vedl skauting? ...K lásce k přírodě, pravdě, ke kázní, k pevné autoritě vedoucích. I když tam byly některé ideologické nedostatky, byla to pevná organizace. Pevný řád, vztah ke kamarádovi. Vzor. Vedoucí byl vzorem....-...možná, že vás ani nepřekvapí, říká zřejmě k obecenstvu, ...že pionýrské oddíly si dnes stále častěji berou ze skautských oddílů, už nejen symboliku, šátky a heslo, ale i náplň a formy práce. ...

Oba komentátoři, kteří jsou uvedeni jako prof. Hyhlík a promován paedagog Rud. Franěk uzavírají relaci povzdechem, že je třeba najít, nebo obnovit pro mládež nějakou činnost, spolkovou organizaci, kam by mládež chodila dobrovolně a s nadšením, nejen pro posudek a popis. Je třeba je vést k nějaké zájmové činnosti, říkají, k určité činnosti a zábavě, která má účel a cíl. Nedostatek soustředění pozornosti vede mládež k roztěkanosti, lenosti a tomu, co nazývají sami "votrava".

Ruski skauti v San Franciscu.

Nie každému z Vas sa stane, že Ste pozvaný na skautsku "party" a nie každému z Vas sa stane, že je to pozvanie od skauta, ktorého Ste nevideli viacej ako 10 rokov, ale stalo sa to mne....

Ruský skaut, s ktorým sme spolu zakladali Medzinarodnú skaut. organizáciu pre skautov za železnú oponu v Austrálii, prisiel do San Franciscu, zistil si moju adresu cez túto organizáciu a pozval ma na skautsku "Christmas Party", skaut. ruskeho oddielu, ktorý sam založil.

Skaut. party začala modlitbou, požehnaním od ruskeho pápa, vztyčeným stat. vlajky a už sa striedali vystupy skautov, vlčat, skautek a nechybajúce preslovky jednotlivých funkcionárov. Bolo tam opravdu veselo. Viacej ako 120 prítomných členov ruskeho skaut. odd. sa postaralo o dobrý a pravý skaut. program. A na konci programu, jeden starší skaut zahral na piano niekoľko ruských piesní a zakončil skaut. program "Ta naše písnička česká", čo bolo iste veľmi milým prekvapením.

A na tejto "party" zrodila sa myšlienka založiť medzinarodnú skaut. organizáciu pre skautov za železnú oponu i v San Franciscu. Je tu skaut. organizácia ukrajinská, litevská, estonská a možná i iná. Ziaľ, není tu žiadna skautská skupina, ktorá by reprezentovala českoslov. skautov. Sme tu celkom 3 skauti a 1 skautka a z toho 2 skauti sú veľmi "busy", nemajú absolútne čas na žiadne schôdze (pozname to už z Chicaga a z Los Angeles, že ano Taky Skauti...) A tak táto organizácia bude existovať i bez nás. V Austrálii existuje už 10 rokov, tu este len začíname, ale iste vydržime. Bude to opravdu bez účasti českoslov. skautov?...

* * *

V minulom čísle Stopy sme citali zaujímavou reportáž br. Janosika z tábora Estonských skautov v Exilu v USA. Iste si každý z nás prijal, aby i my, českoslov. skauti sme mali podobný tábor a to same prianie iste mal na mysli i estonský scouter Ilmar Ploor, keď sa pýtal br. Janosika, slovami: "... a čo Vy, Čechoslováci, na pr. Chicago tam máte niekoľko set tisíc ľudí, kde jsou Vase skautské jednotky?..." Pre informáciu čitateľov Stopy, chcel by som informovať, že v čase keď sa poriadal tábor estonských skautov, bol som este v Chicagu a viedol som skaut. skupinu a tiež sme pomysleli usporiadať tábor. Český kniaz dp. Vojtech my navrhoval usporiadanie tábora, ktorého by sa účastníci deti, ktoré chodili do českej školy a ktorý tábor sa mal konať asi 150 Miles od Chicaga. O tomto návrhu sme i čiastočne debatovali na jednej z našich pravidelných schôdzí, ale napokon dp. Vojtech nám nedal žiadne konkrétne ujistenie ani konkrétny návrh, tábor usporiadaný nebol. Dobrá snaha však bola, boli sme ochotní usporiadať tábor, avšak bez konkrétnej pomoci sme to robiť nemohli.

Tolko ako odpoveď na otázku vyslovenú estonským ved. tábora br. Ilmar Ploor.

O. Březina: Pro hroby nescíslných těl je země dosti hluboká,
však duši rozletu nestačí celý vesmír,...

Dr. V Á C L A V L Á S K A

Znali jsme se léta, jenom na dálku; četli jsme svoje články v novinách, souhlasili jsme spolu a pracovali jsme na stejné národa roli dědičné.

Zdá se mi, jako by to bylo určením osudu, abychom se ještě na chvíli sblížili, když jsem požádal Dra. Lásku, aby nás, skauty, zastupoval na mezinárodní konferenci v Mexiku, loni napodzim. Slíbil a udělal všechno. I když nám nebylo dovoleno úředně se účastnit, přece tam byl incognito. Vyměnili jsme několik dopisů plných porozumění a tyto dny jsem dostal třetí, s černým rámečkem.

Dr. Láška se narodil 1890 v Plzni, za první války byl v Ruských legiích a vrátil se odtud jako major. Bylo málo tak svědomitých velitelů. Po válce přešel do diplomatických služeb a pobyl si v cizině dvacet let. Za války byl doma v podzemí a po druhé válce byl jmenován československým vyslancem v Mexiku. A tam dovyslancoval po komunistickém puči. Zůstal v exilu a věnoval všechny svoje síly a schopnosti naší věci. Kdokoliv potřeboval jeho pomoci a rady, mohl se na něho s důverou obrátit. Patřilť Dr. Láška k lidem, kteří dělají všechny služby rádi, rychle, bezvadně a nezištně.

Nikdy nezapomeneme svému příteli jeho "skautského dobrého skutku".

V.F.

* * *

Dr. Václav Láška zemřel 1. ledna 1966 v Mexiku. Byl to vynikající voják, ruský legionář-důstojník, diplomat (byl konsulem v Clevelandu, Ohio a později vyslancem v Mexiku až do převratu v r. 1948, nenavrátil se do vlasti a stal se profesorem na tamnější universitě), veliký člověk, pevný a nesmlouvavý charakter, vlastenec a lidumil a přítel našeho hnutí.

Dr. Láška, ač nebyl skautem, přec ve svých 75 letech okamžitě uvolil se být našim pozorovatelem na Dvacáté Světové skautské konferenci v Mexiku v září a říjnu m.r. Poslal literaturu z konference a chtěl napsat článek o konferenci do STOPY, však nakonec nemoc a smrt tomu zabránila.

Od počátku našeho exilového hnutí byl naším nezištným přítelem a obětavým příznivcem. Nejen naši krajané, ale i my Českoslovenští skauti v exilu želíme jeho odchodu tak nečekaného. Dr. Láška zůstane nám povždy vzorem pravého, vznešeného člověka se skautským srdcem.

Č E S T J E H O P A M Á T C E !

Janošík

I N M E M O R I A M

Vlasta KÁCAL "Syn Bílého Dne" nazývali ho vlčata, skauti, vodní skauti a roveři ve staré vlasti. Vlasta počal skautovat v r.1919, nejprve v Českém Brodě, potom v Olomouci, Lounech a konečně v Pízni. Společně s generálem Kecandou pomohl znovuvzkřísit Západočeskou Župu. Tam si vysloužil "čekan" a název "Hraničáře".

Roku 1933 usadil se na Trinidadě, oženil se se skautkou a tak s 3 syny utvořili pravou skautskou rodinu. Přijal funkci našeho organizačního zpravodaje pro West Indies.

Vlasta byl celý svůj život si vědom skautského slibu a Skautský Zákon mu byl vedoucí hvězdou. Věnoval se cele práci pro mládež a jako Rover vždy plnil roverské heslo "Služba". Byl jedním z těch obětavých, ušlechtilých a nezištných lidí, jedním z těch starých skautských pracovníků. Po dlouhé nemoci dne 14/X 1965 navždy dotlouklo jeho předobré srdce, když byl povolán od našeho nebes ho Scoutmastera do vyšších služeb. Zůstane nám vzorem pravého skauta a jasnou vzpomínkou nám, kteří jsme ho znali.

Kamarádi, kamarádi, proč nám odcházíte?.....

JANOŠÍK

HLAD VE SVĚTĚ:

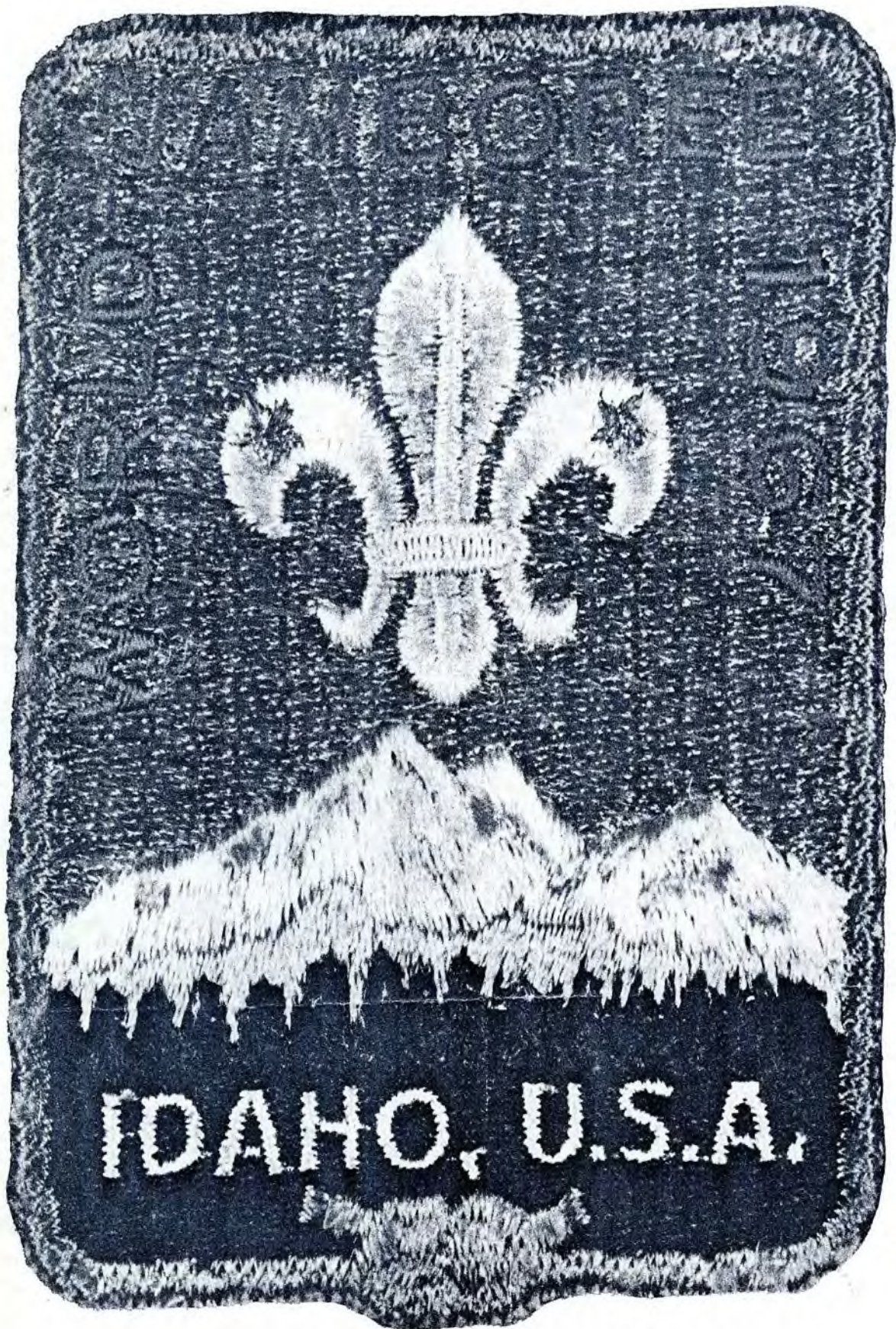
Když jsme skautovali v naší drahé svobodné vlasti bylo takřka příslovečným, že naše skauty a skautky zapojili vždy do všemožných sociálních akcí, sbírek. Při tom jsme nikdy nezklamali. Naše skautské zákon a heslo a hlavně skautský slib nám jasně vždy dotvrdily, že je č i n e m j u n á c k ý m pomáhat, kde je nám možno. Nyní potřebují naší pomoci bratři a občané v hladovějících krajinách světa - zvláště v Indii, ale i Equadoru a l. Bratr P. Ladislav, Salesian se ujal akce sbírek pro hladovějící svět. Věřím, že neustanem hluší k tak důležité výzvě. Sbírejte a pošlete sami za sebe - za skauty třeba i malinký dárek na adresu P. Ladislav, Salesian, Foglizzo/Torino, Italia.

J. K. B A B Y.

SKAUTI V CHICAGU:

Konali pravidelnou schůzku koncem ledna tentokráte v domě br. Jiráka v Brookfieldu. Na programu mimo jiné byl promítán krásný barevný a zvykový film reportáž z amerického Jamboree ve Valley Forge v r. 1963. Film byl zapůjčen Americkou organizací "Boy Scouts of America" West Suburban Council, La Grange, Ill. Promítačka byla zapůjčena místním vedoucím smečky Vlčat, který laskavě přišel mezi nás a film předvedl. Dalším našim hostem byl Jim Waters, district commissioner Portage District, do kterého Brookfield náleží. Tento veterán amerického skautingu přišel mezi nás a debatovali jsme a srovnávali náš skauting a americký. Kde jsme našli rozdíly v organizaci, tak jsme nakonec zjistili že idea je úplně stejná a že skauti jsou si bratři v celém světě. Zakončili jsme schůzku zpěvem našich skautských i národních písní a pohostinstvím p. J. Příští schůze se bude konat 22. května v 6:30 večer v domě bratra Zdeňka Martina.

J E R R Y

FOR FRIENDSHIP is the theme and purpose . . . Farragut State Park the place . . . August 1-9, 1967, the time . . . the Boy Scouts of America—all of us, before, during, and after the jamboree—the hosts. The emblem above will be worn by the 17,000 Scouts and Scouters including 4,282 Americans who will participate.

BROOKFIELD, IL 60513
MAY 13
4 PM
19 66

F

PRINTED MATTER